

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jiřího Pally a soudců Mgr. Aleše Roztočila a JUDr. Ivo Pospíšila v právní věci žalobce: **M. V.**, zast. JUDr. Václavem Veselým, advokátem, se sídlem Gutova 3297/4, Praha 10, proti žalovanému: **Policejní prezidium České republiky, Ředitelství služby pořádkové policie**, se sídlem Olšanská 2, Praha 3, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 9. 2018, č. j. PPR-24327-3/ČJ-2018-990420, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 4. 6. 2019, č. j. 1 A 82/2018 - 36,

t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti **se zastavuje**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalobci **se vrací** soudní poplatek za kasační stížnost ve výši 5.000 Kč, který mu bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu do třiceti dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Městský soud v Praze rozsudkem ze dne 4. 6. 2019, č. j. 1 A 82/2018 - 36, zamítl žalobu proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 9. 2018, č. j. PPR-24327-3/ČJ-2018-990420.

[2] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) proti tomuto rozsudku krajského soudu podal včasnou kasační stížnost.

[3] Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 11. 6. 2019, č. j. 4 As 246/2019 - 12, stěžovatele vyzval, aby ve lhůtě 15 dnů od doručení tohoto usnesení zaplatil soudní poplatek za kasační stížnost. Zároveň stěžovatele poučil, že nebude-li poplatek ve stanovené lhůtě zaplacen, soud řízení zastaví podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích ve spojení s § 47 písm. c) s. ř. s. Soud stěžovatele také poučil, že řízení nezastaví, je-li tu nebezpečí z prodlení, v jehož důsledku by mu mohla vzniknout újma a ve stanovené lhůtě sdělí soudu okolnosti, které toto nebezpečí osvědčují, a doloží, že bez své viny nemohl poplatek dosud zaplatit. Dále soud stěžovatele poučil, že pokud má za to, že jsou u něj splněny podmínky pro částečné či plné osvobození od soudních poplatků, může ve lhůtě stanovené pro zaplacení poplatku požádat soud o osvobození od soudních poplatků (§ 36 odst. 3 s. ř. s.).

[4] Z údajů na doručence je zřejmé, že toto usnesení Nejvyššího správního soudu bylo zástupci stěžovatele doručeno do jeho datové schránky dne 13. 6. 2019. Lhůta 15 dnů určená Nejvyšším správním soudem k zaplacení soudního poplatku uplynula v pátek dne 28. 6. 2019. Stěžovatel však ve stanovené lhůtě soudní poplatek nezaplatil a uhradil ho až v úterý dne 2. 7. 2019, kdy byla na bankovní účet Nejvyššího správního soudu připsána částka 5.000 Kč. Dne 2. 7. 2019 stěžovatel také zaslal soudu žádost o osvobození od soudních poplatků a žádost o posečkání s úhradou poplatku z důvodu nepříznivé finanční situace, kterou musel řešit zápůjčkou.

[5] Podle § 4 odst. 1 písm. d) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění zákona č. 296/2017 Sb., (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), je s podáním kasační stížnosti spojen vznik poplatkové povinnosti (poplatek činí za každého stěžovatele 5.000 Kč).

[6] Podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích „*nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí v délce alespoň 15 dnů; výjimečně může soud určit lhůtu kratší. Po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví. K zaplacení poplatku po marném uplynutí lhůty se nepřihlíží.*“. Dodatečně stanovená lhůta poskytnutá soudem poplatníkovi k zaplacení soudního poplatku podle § 9 odst. 1 věty první zákona o soudních poplatcích je tak lhůtou propadnou. Nemůže-li soud přihlížet k poplatku zaplacenému po uplynutí této lhůty, je možné za použití argumentu *a fortiori* (*a maiori ad minus*) dovodit, že po marném uplynutí této lhůty nelze přihlížet ani k podanému návrhu na osvobození od soudních poplatků. Stejný závěr lze učinit i ve vztahu k návrhu stěžovatele na posečkání se zaplacením soudního poplatku.

[7] Podle § 47 písm. c) s. ř. s., „*soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon.*“.

[8] Nejvyšší správní soud konstatuje, že stěžovatel byl řádně vyzván k zaplacení soudního poplatku a poučen o následcích, které nastoupí v případě, že tak neučiní. Poučen byl rovněž o tom, že o osvobození od soudního poplatku lze požádat ve lhůtě stanovené pro jeho zaplacení. Navzdory této výzvě a náležitému poučení však ve stanovené lhůtě soudní poplatek nezaplatil ani nepožádal o osvobození od soudního poplatku. Proto Nejvyšší správní soud řízení o kasační stížnosti podle § 47 písm. c) s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona a § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích zastavil.

[9] O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona, podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno.

[10] Vzhledem k tomu, že stěžovatel zaplatil soudní poplatek až dne 2. 7. 2019 a lhůta pro zaplacení soudního poplatku uplynula již dne 28. 6. 2019, nebylo podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích již možné k zaplacení soudního poplatku přihlídnout a bylo nutné pouze řízení zastavit pro nezaplacení soudního poplatku. Skutečnost, že k zaplacení soudního poplatku po uplynutí soudem stanovené lhůty již soud nemůže přihlídnout, ve

pokračování

svém důsledku zároveň způsobuje, že uplynutí této lhůty má za následek zánik poplatkové povinnosti účastníka řízení. Jinými slovy, není-li stěžovatel oprávněn zaplatit soudní poplatek po uplynutí lhůty stanovené soudem ve výzvě k jeho úhradě, nelze dovozovat, že k tomu měl být stále povinen. V tomto smyslu je třeba vykládat i § 9 odst. 7 zákona o soudních poplatcích, tj. že dopadá na jiné případy zastavení řízení než na zastavení pro nezaplacení soudního poplatku ve lhůtě stanovené soudem podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích. Nejvyšší správní soud proto dospěl k závěru, že stěžovatel dne 2. 7. 2019 splnil již neexistující poplatkovou povinnost a uhradil soudní poplatek, k němuž nebyl povinen. Proto nebylo možné uvažovat o vrácení soudního poplatku sníženého dle § 10 odst. 3 zákona o soudních poplatcích.

[11] Nejvyšší správní soud tak podle § 10 odst. 1 věty zákona o soudních poplatcích rozhodl o vrácení celého soudního poplatku ve výši 5.000 Kč stěžovateli, který již k jeho zaplacení nebyl povinen. Podle § 10a odst. 1 téhož zákona bude soudní poplatek stěžovateli vrácen ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 4. července 2019

JUDr. Jiří Palla
předseda senátu